

tritèllo, m. treće brašno (iz mekinja).

tritino, ag. (di vestiti) ponošen, izderan; (di pers.) prečedno, siromašno odjeven.

trito, ag. izmrvljen, smrvljen, izlomljen. zdrobljen; smožden; zdragan; (di vestiti) ponošen, izderan; *stile* —, sitničav stil; *cole -e e ritrite*, otrcane ideje; *carne -a*, krto meso; *via -a*, utrenik.

tritolare (*tritolo*), v. a. mrviti, izmrviti.

tritolo, m. mrvica.

tritone, m. (zool.) tritonski rog (Školjka); mrmoljak, voden gušter; (mit.) Triton; (fig.) odrpanac.

tritono, ag. (mus.) troglasan.

trittico (-ci), m. (pitt.) triptih (slika na tri pločice, dašćice, koje se sklapaju).

trittongo (-ghi), m. (gram.) troglasac.

tritume, m. mrve, mrvice, trošice; zalogajić; parčenče, komadić; (di paglia ecc.) trinje; (di carbone, sasso ecc.) prašina; (d' olive) trop; (gér. artistico) smjesa podrobnosti (detaljâ).

triturabile, ag. koji se može mrviti, smrviti, izmrviti.

trituramento, m. e **triturazione**, f. mrvljenje, izmrvljenje, drobljenje, rastrljavanje; satiranje.

triturare, v. a. mrviti, izmrviti, izdrobiti, istrošiti, rastrošiti; — le biade, vršiti; — col carro, razgaziti kolima.

triumvirato e **triunvirato**, m. (stòr.) triumvirat (vladanje trojice).

triùmviro e **triùnviro**, m. triumvir (svaki od trojice koji su češće vladali u drevnom Rimu).

trivèlla, f. svrdao, svedar; svrdlo; (da minière) rudnjak; burgija (zu bušenje zemlje); (da carro) švornjak.

trivellamento, m. bušenje, kopanje (bunara); bušenje, probijanje (tunela).

trivellare (*trivèllo*), v. a. probušiti, provrtjeti (burgijom); (di pozzi) bušiti, kopati; (di tunnel) bušiti, probijati.

trivellatura e **trivellazione**, f. V. trivellamento.

trivèllo, m. (p. u.) V. trivella.

triviale, ag. prostački; ulični; običan, priprost; otrcan; suviše poznat; *rèndere* —, učiniti da bude prostački.

trivialità, f. prostaštvo; otrcanost. trivialmente, av. prostački.

trivio (-vi e -vii), ag. gdje se sastaju, sijeku, stiču tri puta. || m. raskršće (gdje se stiču tri puta, gdje se cesta dijeli u tri traka); (nel mèdioèvo) trivium (slovniča, retorika i dialekтика); *da* —, prostački, ulični; *parole da* —, prostačke riječi.

tricotante, m. (anat.) kukov obrtač.

trocarre, m. (chir.) trokar.

trochèo, ag. (metr.) trohejski. || m. (mètr.) trohej (stopa od 1 dugog i 1 kratkog sloga).

trochisco (-sci) e **trocisco** (-sci), m. (farm.) pogačica.

trôco (-chi), m. (mollusco) svrčica.

troféo, m. plijen (ratni); oružje o stupu ili o zidu (kao ukras); (fig.) trofej, pobjedni znak, dar; (fig.) pobjeda; (archit.) arhitektonski ukras u obliku pobjednih znakova; *fare* — *di qc.*, ponositi se, hvaliti se nečim; *i -i*, grupa atributa neke nauke, vještine.

trôglie (-gli), ag. mucav, tepav. || m. tepavko, muta, mutavko.

troglodita (-ti), m. (stòr.) troglodit (prvobitni čovjek koji je živio u pećinama).

troglodítico (-ci), ag. (stòr.) trogloditski, pećinski, koji živi u pećinama.

trôgolo, m. korito, valov, tekne, kabao.

trôgolone, m. (=na, f.) prljavko, zamazanac, prljavica; gad, nevaljalac.

troia, f. krmača, prasica, svinja.

troiaio (-ai), m. (fam.) kuća na zlu glasu.

troiata e **troieria**, f. (fam.) prljavština, neopranština; prljavastvar; (fig.) svinjarija.

troione, m. (=na, f.) V. trogolone.

troiume, m. (fam.) sveukupnost prljavština, prljavih stvari.

trôlle, m. (neol.) trola (na tramvaju itd.); kolica koja se kreću po konopcu.

tromba, f. truba, trublja; (zool.)